A dh'innse na fìrinn, cha robh mi fhéin an dùil gun robh Alasdair fada ceàrr.

Feasgar Di-Màirt, thòisich mise a' deanamh deiseil gus a dhol chun a' Mhansa. Gu dearbha, bu bheag m'iarraidh air a dhol a mach 's Aonghas MacLeòid a' seinn air an radio. Ach co-dhiùbh, chuir mi orm m'aodach Sàbaid 's mo mhiotagan 's shluig mi balgam tea na mo sheasamh aig an uinneig feuch am faicinn Curstaidh Alasdair a' tighinn a nuas an rathad. Cha b'fhada gus an do nochd i agus sprogan oirre nach robh ach mi-choltach do the a bha air an rathad chun a' Mhansa. Dh'éigh mi fhéin ri Alasdair.

''Trobhad 's faic so . . . Curstaidh Alasdair 's còta na 'Whist Drives' oirre. 'S fheudar gur ann air a dhol as a ciall a tha'm

boirionnach!'

Cha do leig e air gun cual e mi. Ach co-dhiùbh, stob mise am

Bìobull fo m' achlais 's dh'fhalbh mi sìos 'na coinneamh.

Ràinig sinn am Mansa 's chaidh sinn a steach. 'S nam faiceadh sibhse an cruinneachadh a bha'n sud—bha mi dìreach air mo mhaslachadh. Peigi Sheocain 'na suidhe ann an luideagan nach cuireadh tu air bodach-starraig am fianuis an rathaid mhóir; Seònaid Uilleim Bhig ann an dreasa a bha cho ìseal 's gum feumadh tu do cheann a chromadh mus fhaiceadh tu i; nighean a' bhancair agus raip de lipstic oirre nach biodh as an rathad air mullach na bàthcha. Agus, an creideadh sibh e, bean an dotair air an t-sòfa a' smochdadh! 'An dà a Sheonag'' arsa mise rium fhéin 'mas e so an seòrsa comanachaidh a tha gu bhith ann, bheir thusa an Eaglais Shaor ort cho luath 's a rinn thu càil riamh.''

Ach cha do leig mi càil orm. Shuidh mi air cathair beag cruaidh ri taobh an teine, 's chuir mi am Bìobull air a' bhocsa mhònadh

ri mo thaobh.

Nan cluinneadh sibhse a' ghodail a bha'n sud. Cha robh guth air dad ach fighe 's fuaigheal, cearcan is uighean. Mu dheireadh fhuair mo theanga làmh an uachdar orm; rinn mi an casad beag socair ud agus thubhairt mi ''Tha aon rud co-dhiùbh—feumaidh sinn ministirean fhaighinn nas fheàrr na bh'againn an turus mu dheireadh. Dé mu dheidhinn MhicThómais Chill-fhinn agus Murchadh Eoghainn Dhuneideann. Tha MacThómais glan air a' cheisd fhosgladh!''

Gann a bha na facail as mo bheul na rinn Peigi Sheocain gloc mór gàire, agus ars' ise ''Cha chreid mi fhéin nach e comanachadh a tha

thu a' feuchainn ri dheanamh dheth. 'S e a tha so bas-àr!''

"Tha fios agam cho math ri té an so gur e bas-àr a tha gu bhith ann" fhreagair mi 's i 'g éirigh shuas orm, "agus nan robh an leisge air leigeil le cuid de na tha n so a dhol a Steòrnabhagh an uiridh, thuigeadh iad nach robh an dealachadh cho mór eadar bas-àr agus comanachadh!"

Bha mi dìreach ag éirigh gu falbh an uair a chuir bean a' mhinistir a làmh air mo ghualainn agus a thubhairt i 'A Sheonag, tha mi fhéin 's tu fhéin air an aon ràmh. Bha mi de'n dearbh bheachd 's a tha thu an uair a chuala mi mu dheidhinn so an toiseach. Ach tha e coltach gur e a bh' ann an Steornabhagh 'convention'; 's e a th'ann am 'bas-àr' ach seòrsa de 'sale of work.''